

Sygn. akt V KO 107/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **T. J.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt II K (...),

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę T. J. – Sądowi Rejonowemu w K. w celu
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w P. o przekazanie sprawy osk. T. J. – innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przesłankę wskazaną w przepisie art. 37 k.p.k., zasługiwał na uwzględnienie.

T. J. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. i in. Akt oskarżenia w tej sprawie wpłynął w październiku 2016 r. do Sądu Rejonowego w P.. Czynności procesowe zmierzające do rozpoznania tej sprawy podejmowane przez ten ostatni sąd nie doprowadziły do rozpoczęcia rozprawy wobec niestawiennictwa oskarżonego T. J., który usprawiedliwiał swoją nieobecność złym stanem zdrowia uniemożliwiającym mu samodzielne odbycie podróży z K., gdzie stale obecnie zamieszkuje i kontynuuje leczenie. W sprawie parokrotnie zwracano

się o opinię biegłych lekarzy w celu ustalenia, kiedy stan zdrowia oskarżonego pozwoli na rozpoczęcie procesu. W ostatniej z tych opinii (z dnia 3 września 2019 r.) biegła wyraziła pogląd, że osk. T. J. może brać udział w czynnościach procesowych, ale powinno to się odbywać przed Sądem mającym swoją siedzibę w K., gdzie oskarżony zamieszkuje. Uzasadniła to ograniczeniami sprawności lokomocyjnej oskarżonego wynikającymi z przeprowadzonej terapii.

Podobnie, Sąd Rejonowy w K., gdzie toczą się inne sprawy karne tego samego oskarżonego, uzyskał opinię, w której biegły także stwierdził istnienie dolegliwości powodujących ograniczenie sprawności lokomocyjnej oskarżonego (por. postanowienie Sądu Najwyższego w sprawie IV KO 59/19). W ocenie także tego biegłego, u oskarżonego stwierdzono przeciwskazania zdrowotne do opuszczania miejsca pobytu w celu wzięcia udziału w postępowaniu sądowym poza miejscem zamieszkania.

W świetle konkluzji zaprezentowanej w opinii uzyskanej przez Sąd występujący obecnie z wnioskiem o zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k., istnieją przesłanki przemawiające przeciwko odbywaniu przez oskarżonego podróży na stosunkowo znaczną odległość dzielącą miejsca jego pobytu od siedziby sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Jednocześnie, z tej opinii wynika, że istnieje realna możliwość udziału oskarżonego w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy przez sąd najbliższy obecnemu miejscu zamieszkania osk. T. J., tj. Sąd Rejonowy w K.. Zważywszy zatem na długotrwałą zwłokę w rozpoczęciu niniejszej sprawy, a także to, że zasadniczą przeszkodą uniemożliwiającą przystąpienie do jej rozpoznania, były trudności z zapewnieniem obecności oskarżonego na rozprawie wynikające z jego stanu zdrowia, zaś jedynym sposobem usunięcia tej przeszkody jest przekazanie sprawy do sądu możliwie bliskiego ze względu na obecne miejsce zamieszkania osk. T. J., należało uznać, iż spełniona jest przesłanka wymieniona w art. 37 k.p.k. Dobro wymiaru sprawiedliwości i autorytet jego organów przemawiają za tym, aby doszło wreszcie do rozpoznania niniejszej sprawy i jej zakończenia w rozsądnym terminie. Obowiązek czuwania nad takim biegiem postępowania, które nie doznaje zatamowań możliwych do uniknięcia, został szczególnie podkreślony przez ustawodawcę w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa

strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018.75. j.t. ze zm.), co także przemawiało za uwzględnieniem wniosku Sądu Rejonowego w P. albowiem zmierza on właśnie do zredukowania negatywnego oddziaływania przyczyny blokującej już przez stosunkowo długi okres dotychczasowe postępowanie.

Dodatkowo zauważyć trzeba, że w Sądzie Rejonowym w K. zawisły też inne sprawy osk. T. J., wobec czego przekazanie do tego Sądu sprawy w/w, należącej dotychczas do właściwości Sądu Rejonowego w P., ułatwi koordynację czynności podejmowanych w tych sprawach.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.